

Korku ve Algı, Güç ve Güçsüzlük Üzerine Yapılan Propaganda, Evrilen Savaş Ortamında Siyaset ve Manipülasyon Haberlerinin Önemi

Metnin Yapısal Yorumu

Metin, modern siyasette korku ve algının rolünü ve bu unsurların propaganda ve manipülasyon üzerindeki etkisini tartışan bir analiz sunmaktadır. Metin şu ana bölümlerden oluşmaktadır:

Modern Dünyada Siyasetin Dinamikleri

Bu bölüm, günümüz siyasetin değişen dinamiklerine ve bu bağlamda korku ve algının önemine genel bir bakış sunar.

Korku ve Algının Güç ve Güçsüzlük Üzerine Yapılan Propagandadaki Rolü

Bu ana başlık altında iki alt başlık bulunur:

Korkunun Kullanımı

Bu kısım, korkunun propaganda aracı olarak nasıl kullanıldığını açıklar. Tarih boyunca liderlerin ve hükümetlerin halklarını kontrol altında tutmak için korku yaratma stratejilerini nasıl kullandığından bahseder.

Algı Yönetimi

Bu bölüm, algının bireylerin ve toplumların gerçekliği nasıl deneyimlediğini belirlediğini ve algı yönetiminin siyasi sonuçları nasıl etkileyebileceğini tartışır. Medya ve iletişim araçları kullanılarak algının nasıl şekillendirilebileceğini örnekler üzerinden açıklar.

Evrilen Savaş Ortamında Siyaset

Bu bölüm, modern savaş ortamının evrildiğini ve bu değişimin siyasetin dinamiklerini nasıl etkilediğini tartışır. Savaşların artık sadece fiziksel çatışmalarla sınırlı olmadığını, bilgi savaşları, siber saldırılar ve ekonomik savaşlar gibi farklı şekillerde de yürütüldüğünü belirtir.

Metin, korku ve algının siyasetteki stratejik kullanımını ve savaşın modern koşullar altında nasıl bir evrim geçirdiğini anlamaya yönelik kapsamlı bir analiz sunar.

Teknolojinin Savaş ve Siyaset Üzerindeki Etkisi

Teknoloji, modern savaşların stratejik boyutunu değiştirerek devletlerin ve liderlerin yeni taktikler geliştirmesini zorunlu kılmıştır. Drone'lar, siber savaş teknikleri ve yapay zeka gibi unsurlar, teknolojik üstünlük sağlayarak bir devletin savaşta ve siyasette güçlü bir konuma gelmesini mümkün kılar.

Uluslararası İlişkiler

Küreselleşme, devletleri daha fazla işbirliği yapmaya ve ortaklıklar kurmaya yönlendirmiştir. Bu durum, savaşların sadece iki devlet arasında değil, uluslararası örgütler ve koalisyonlar arasında da yaşanmasına neden olmuştur.

Manipülasyon Haberlerinin Önemi

Medya, manipülasyon teknikleri kullanılarak insanların düşüncelerini ve davranışlarını yönlendirmek için güçlü bir araçtır. Manipülasyon haberleri, belirli bir gündemi desteklemek, halkı belirli bir yönde hareket ettirmek veya düşmanları zayıflatmak amacıyla kullanılabilir.

Bilgi Manipülasyonu

Bilgi manipülasyonu, gerçeklerin çarpıtılması veya yanlış bilgi yayılması yoluyla insanların düşüncelerini ve davranışlarını etkilemeyi amaçlar. Bu teknik, siyasette sıklıkla kullanılır ve propaganda araçları arasında en etkili olanlardan biridir.

Medya Manipülasyonu

Medya manipülasyonu, haberlerin ve bilgilerin belirli bir şekilde sunulması yoluyla halkın algısını şekillendirmeyi amaçlar. Örneğin, bir liderin medyada sürekli olarak güçlü ve kararlı bir şekilde gösterilmesi, halkın gözünde onun gücünü artırabilir.

Siyasette Kudret Kavramı

Kudret, iktidar, güç ve yetki anlamlarına gelir ve bireylerin ya da kurumların belirli bir eylemi gerçekleştirme yeteneğini ifade eder. Kudretin kaynağı fiziksel güç, ekonomik güç, siyasi otorite, bilgi ve beceri gibi unsurlardan oluşabilir.

Siyasette Kudretin Anlamı

Siyasette kudret, politika oluşturma, karar alma ve bu kararları uygulama yeteneğini ifade eder. İç politikada kamu düzenini sağlama ve toplumsal ihtiyaçları karşılama kapasitesini içerir; dış politikada ise uluslararası ilişkilerde etkili olma ve diğer devletlerle olan ilişkileri yönetme yeteneğini kapsar.

Ekonomik Kudret

Ekonomik kudret, ekonomik kaynakları etkin bir şekilde kullanma, ekonomik büyümeyi sağlama ve vatandaşlara refah sunma kapasitesini ifade eder. Güçlü ekonomik yapı, uluslararası arenada daha fazla etki ve prestij sağlar.

Askeri Kudret

Askeri kudret, savunma kabiliyeti ve savaşma yeteneği ile ilgilidir. Güçlü ordu, ulusal güvenliği sağlama ve dış tehditlere karşı koyma kapasitesini artırır. Askeri kudret, müttefikleri koruma ve uluslararası barış ve istikrarı destekleme yeteneğini de kapsar.

Diplomatik ve Siyasi Kudret

Metnin ilk kısmı, kudretli ülkelerin diplomatik ilişkilerde etkin olma ve uluslararası kuruluşlarda söz sahibi olma kapasitelerine odaklanmaktadır. Güçlü bir diplomasinin uluslararası sorunları çözme, müttefiklerle ilişkileri güçlendirme ve düşmanları caydırma yeteneklerini artırdığı vurgulanmaktadır.

Kültürel Etki ve Yumuşak Güç

İkinci bölümde, kudretli ülkelerin kültürel değerlerini ve yaşam tarzlarını diğer toplumlar üzerinde nasıl etkili bir şekilde yayabilecekleri anlatılmaktadır. Kültürel etki, medya, eğitim, sanat ve kültürel diplomasi aracılığıyla gerçekleşmektedir. Yumuşak güç, cazibe ve olumlu ilişkiler kurma yeteneğini içerir.

Doğru ve Yanlışın Ayrımı

Metin, doğru ve yanlış kavramlarının siyasetteki önemine değinerek devam etmektedir. Adalet, şeffaflık ve etik değerlerin doğru, yolsuzluk ve adaletsizliğin ise yanlış ile ilişkilendirildiği belirtilmektedir. Siyasette doğru kararlar almak, ülkenin ve vatandaşlarının çıkarlarını gözetmek anlamına gelirken, yanlış kararlar kişisel ve belirli grup çıkarlarını ön planda tutmaktadır.

Kudret ve Etik İkilemler

Kudretin, bir ülkenin kararlarını ve politikalarını etkileyen ve şekillendiren temel unsurlardan biri olduğuna vurgu yapılarak, ancak bu kudretin doğruluğu bozma olasılığının bir paradoksa yol açtığı belirtilmektedir. Güçlü ülkelerin çıkarlarını koruma amacı ile doğruluk ve adalet değerleri arasındaki çatışmalar örneklerle açıklanmıştır.

Güç Kullanımına Karşı Normların Çöküşü

Metnin son kısmı, güç kullanımına karşı normların çöküşünü ve bunun siyasi ve toplumsal etkilerini ele almaktadır. Otoriter rejimlerin yükselişi, demokratik değerlerin zayıflaması ve uluslararası hukukun ihlali gibi nedenlerin bu çöküşte rol oynadığı belirtilmektedir.

Metin, normların yeniden inşası ve ekonomik istikrarsızlık konularını ele almaktadır. Yapısal olarak, belirli başlıklar altında organize edilmiş bilgiler sunulmaktadır.

Ekonomik İstikrarsızlık

Bu bölümde, normların çöküşünün ekonomik istikrarsızlığa nasıl yol açabileceği tartışılmaktadır. Güven eksikliği, yatırımcıların ve işletmelerin belirsizlik içinde kalmasına neden olabilir. Bu durum, ekonomik büyümenin yavaşlaması ve işsizliğin artması gibi olumsuz sonuçlar doğurabilir.

Normların Yeniden İnşası

Normların yeniden inşası, demokratik değerlerin güçlendirilmesi, uluslararası işbirliği ve hukukun üstünlüğü, toplumsal katılım ve bilinçlendirme gibi alt başlıklar altında ele alınmaktadır.

Demokratik Değerlerin Güçlendirilmesi

Demokratik değerlerin güçlendirilmesi, adalet, şeffaflık ve etik değerler üzerine kurulu sistemlere olan inancın yeniden kazanılması için önemlidir. Demokratik süreçlerin ve kurumların desteklenmesi vurgulanmaktadır.

Uluslararası İşbirliği ve Hukukun Üstünlüğü

Uluslararası işbirliği ve hukukun üstünlüğü, normların yeniden inşası için kritik bir rol oynar. Ülkelerin uluslararası anlaşmalara ve kurallara uyarak, küresel toplumda güven ve istikrarı sağlama yolunda önemli adımlar atabilecekleri belirtilmektedir.

Toplumsal Katılım ve Bilinçlendirme

Sonuç

Metin, güçlü ve etkili bir yönetimin etik değerlere, adalete ve şeffaflığa bağlı kalmasının önemine vurgu yaparak sona ermektedir. Toplumların liderlerine güven duyması ve onların doğruyu savunup yanlışı ayırt edebilme yeteneklerine inanması gerekliliği üzerinde durulmuştur.

Metin, güçlü ve kudretli ülkelerin diplomatik, siyasi, kültürel ve askeri alanlardaki etkilerini ele alarak başlamaktadır. Bu giriş bölümü, kudretin ülkelere sağladığı avantajları genel hatlarıyla özetlemektedir.

Metnin yapısı, her bölümün belirli bir konuyu ele alarak, okuyucunun konuyu adım adım anlamasını sağlayacak şekilde organize edilmiştir.

Korku ve Algı, Güç ve Güçsüzlük Üzerine Yapılan Propaganda, Evrilen Savaş Ortamında Siyaset ve Manipülasyon Haberlerinin Önemi

Modern Dünyada Siyasetin Dinamikleri

Korku ve Algının Güç ve Güçsüzlük Üzerine Yapılan Propagandadaki Rolü

Korku ve algı, siyaset dünyasında son derece güçlü araçlar olarak kullanılır. Bu iki olgu, bireylerin ve toplumların düşüncelerini, kararlarını ve davranışlarını derinlemesine

etkileyebilir. Korku, genellikle belirsizlik ve tehdit hissi uyandırarak bireyleri savunmacı ve öngörülmez bir duruma sokar. Algı ise, bireylerin ve toplumların gerçekliği nasıl gördüklerini ve yorumladıklarını belirler. Güç ve güçsüzlük üzerine yapılan propaganda, bu olgular üzerinden manipülasyon teknikleri kullanarak etkili olur.

Korkunun Kullanımı

Korku, propagandada sıklıkla kullanılan bir araçtır. İnsanların korkularını harekete geçirmek, onların daha kolay manipüle edilmesini sağlar. Tarih boyunca liderler ve hükümetler, korku yaratma stratejileriyle halklarını kontrol altında tutmayı başarmışlardır. Örneğin, savaş tehdidi, ekonomik kriz veya terör saldırıları gibi olaylar, insanların korkularını tetikleyerek onların güvenlik arayışlarını ve liderlerine olan bağlılıklarını artırır.

Algı Yönetimi

Algı, bireylerin ve toplumların gerçekliği nasıl deneyimlediklerini belirler. Algı yönetimi, siyaset dünyasında önemli bir yer tutar, çünkü bireylerin ve toplumların belirli olayları, durumları veya kişileri nasıl gördüğünü değiştirmek, siyasi sonuçları önemli ölçüde etkileyebilir. Propaganda teknikleri, medya ve iletişim araçları kullanılarak algıyı şekillendirmek mümkündür. Örneğin, bir ülkenin lideri, medyada güçlü ve kararlı bir şekilde gösterilerek halkın gözünde güç kazanabilir.

Evrilen Savaş Ortamında Siyaset

Savaş ortamının evrilmesi, modern siyasetin dinamiklerini değiştirmiştir. Teknolojik ilerlemeler ve değişen uluslararası ilişkiler, savaşın doğasını ve siyasetin işleyişini farklı bir boyuta taşımıştır. Savaşlar artık sadece fiziksel çatışmalarla sınırlı değil, aynı zamanda bilgi savaşları, siber saldırılar ve ekonomik savaşlar gibi farklı şekillerde de yürütülmektedir.

Teknolojik İlerlemeler

Teknoloji, savaşın doğasını ve siyaset üzerindeki etkisini önemli ölçüde değiştirmiştir. Drone'lar, siber savaş teknikleri ve yapay zeka, modern savaşların vazgeçilmez unsurları haline gelmiştir. Bu araçlar, savaşın stratejik boyutunu değiştirerek liderlerin ve devletlerin yeni taktikler geliştirmesini zorunlu kılmıştır. Teknolojik üstünlük, bir devletin savaşta ve siyasette daha güçlü bir konuma gelmesini sağlar.

Uluslararası İlişkiler

Uluslararası ilişkilerdeki değişimler, savaşın evrilmesinde önemli bir rol oynamıştır. Küreselleşme, devletleri daha fazla işbirliği yapmaya ve ortaklıklar kurmaya yönlendirmiştir. Bu durum, savaşların ve çatışmaların sadece iki devlet arasında değil, aynı zamanda uluslararası örgütler ve koalisyonlar arasında da yaşanmasına neden

olmuştur. Uluslararası ilişkilerdeki bu dinamikler, siyasetin ve savaşın stratejik boyutunu genişletmiştir.

Manipülasyon Haberlerinin Önemi

Manipülasyon haberleri, siyaset dünyasında önemli bir yer tutar. Medya, bilgi ve haberlerin yayılmasında güçlü bir araçtır ve bu araç, manipülasyon teknikleri kullanılarak insanların düşüncelerini ve davranışlarını yönlendirmek için kullanılabilir. Manipülasyon haberleri, belirli bir gündemi desteklemek, halkı belirli bir yönde hareket ettirmek veya düşmanları zayıflatmak amacıyla kullanılabilir.

Bilgi Manipülasyonu

Bilgi manipülasyonu, gerçeklerin çarpıtılması veya yanlış bilgi yayılması yoluyla insanların düşüncelerini ve davranışlarını etkilemeyi amaçlar. Bu teknik, siyasette sıklıkla kullanılır ve propaganda araçları arasında en etkili olanlardan biridir. Örneğin, seçim dönemlerinde liderlerin rakipleri hakkında yanlış bilgi yayarak onların oylarını azaltma veya kendi politikalarını destekleme stratejileri bilgi manipülasyonunun yaygın örnekleridir.

Medya Manipülasyonu

Medya manipülasyonu, haberlerin ve bilgilerin belirli bir şekilde sunulması yoluyla halkın algısını şekillendirmeyi amaçlar. Medya, güçlü bir etki aracıdır ve manipülasyon teknikleriyle etkili bir şekilde kullanılabilir. Örneğin, bir liderin medyada sürekli olarak güçlü ve kararlı bir şekilde gösterilmesi, halkın gözünde onun gücünü artırabilir ve destek kazanmasını sağlayabilir.

Korku ve algı, güç ve güçsüzlük üzerine yapılan propaganda, evrilen savaş ortamında siyaset ve manipülasyon haberleri, modern dünyada siyasetin dinamiklerini derinlemesine etkileyen unsurlardır. Bu olgular, bireylerin ve toplumların düşüncelerini, kararlarını ve davranışlarını yönlendirmek için kullanılan güçlü araçlardır. Teknolojik ilerlemeler ve değişen uluslararası ilişkiler, savaşın doğasını ve siyasetin işleyişini değiştirmiş ve manipülasyon tekniklerini daha da karmaşık hale getirmiştir. Bu nedenle, bu unsurların dikkatle incelenmesi ve anlaşılması, modern siyasetin dinamiklerini anlamak için önemlidir.

Kudret ve Güç Nedir? Siyasette Kudretin Güç ile Anlamı ve Ülkeler Bazında Kudretli Olmak

Siyaset anlamında Kudret Kavramının Derinlemesine İncelenmesi

Kudret Kavramının Tanımı

Kudret, genellikle iktidar, güç ve yetki anlamlarına gelir. Kavram, bireylerin ya da kurumların belirli bir eylemi gerçekleştirme yeteneğini, iradesini ve gücünü ifade eder. Kudretin kaynağı, fiziksel güç, ekonomik güç, siyasi otorite, bilgi ve beceri gibi çeşitli unsurlardan oluşabilir. Siyaset biliminde kudret kavramı, devletlerin ve liderlerin politikalarını etkileyen, yönlendiren ve uygulayan yeteneklerini ve kapasitelerini kapsar.

Siyasette Kudretin Anlamı

Siyasette kudret, bir devletin ya da liderin politika oluşturma, karar alma ve bu kararları uygulama yeteneğini ifade eder. Bu bağlamda kudret, hem iç hem de dış politika alanında önemli bir rol oynar. İç politikada kudret, hükümetin yasaları uygulama, kamu düzenini sağlama ve toplumsal ihtiyaçları karşılama kapasitesini içerirken, dış politikada kudret, uluslararası ilişkilerde etkili olma ve diğer devletlerle olan ilişkileri yönetme yeteneğini kapsar.

Ekonomik Kudret

Ekonomik kudret, bir devletin ekonomik kaynaklarını etkin bir şekilde kullanma, ekonomik büyümeyi sağlama ve vatandaşlarına refah sunma kapasitesini ifade eder. Ekonomik gücü yüksek olan ülkeler, uluslararası arenada daha fazla etki ve prestij sahibi olurlar. Güçlü bir ekonomik yapı, bir ülkenin savunma harcamalarını artırmasına, teknolojik yenilikler yapmasına ve global piyasalarda rekabet avantajı elde etmesine olanak tanır.

Askeri Kudret

Askeri kudret, bir devletin savunma kabiliyeti ve savaşma yeteneği ile ilgilidir. Güçlü bir orduya sahip olmak, bir ülkenin ulusal güvenliğini sağlama ve dış tehditlere karşı koyma kapasitesini artırır. Askeri kudret, aynı zamanda bir ülkenin müttefiklerini koruma ve uluslararası barış ve istikrarı destekleme yeteneğini de kapsar. Tarih boyunca, askeri kudreti yüksek olan ülkeler, genellikle bölgesel ve küresel güç dengelerinde önemli rol oynamışlardır.

Siyasi Kudret

Siyasi kudret, bir liderin ya da hükümetin karar alma ve bu kararları uygulama yeteneğini ifade eder. Siyasi kudret, iç politikada etkili liderlik, güçlü bir yönetim yapısı ve halkın desteği ile elde edilebilir. Dış politikada ise siyasi kudret, diplomatik ilişkilerde etkin

olma, uluslararası kuruluşlarda söz sahibi olma ve diğer devletlerle müzakerelerde avantaj elde etme kapasitesini kapsar.

Kültürel ve İdeolojik Kudret

Kültürel ve ideolojik kudret, bir ülkenin kültürel değerleri, ideolojisi ve yaşam tarzını yayma ve diğer toplumlar üzerinde etki oluşturma kapasitesini ifade eder. Kültürel kudret, yumuşak güç olarak da adlandırılır ve genellikle medya, eğitim, sanat ve kültürel diplomasi aracılığıyla gerçekleştirilir. İdeolojik kudret ise, bir devletin siyasi ve ekonomik sistemini, değerlerini ve normlarını diğer ülkelere kabul ettirme yeteneğini kapsar.

Ülkeler Bazında Kudretli Olmak

Ülkeler bazında kudretli olmak, bir devletin hem iç hem de dış politikada etkili ve güçlü olma kapasitesini ifade eder. Kudretli bir ülke, vatandaşlarının refahını sağlama, ulusal güvenliğini koruma ve uluslararası arenada etkin bir rol oynama yeteneğine sahiptir. Kudretli olmanın farklı boyutları şu şekilde özetlenebilir:

Ekonomik Güç ve Refah

Kudretli ülkeler, genellikle güçlü ve istikrarlı ekonomilere sahiptir. Ekonomik güç, bir ülkenin teknolojik yenilikler yapabilme, istihdam yaratma ve küresel piyasalarda rekabet edebilme kapasitesini artırır. Ekonomik refah, aynı zamanda vatandaşların yaşam kalitesini yükseltir ve toplumsal huzuru sağlar. Ekonomik gücü yüksek ülkeler, uluslararası ticarete ve yatırımlarda da önemli rol oynar.

Askeri Güç ve Güvenlik

Askeri kudreti yüksek olan ülkeler, ulusal savunmalarını etkin bir şekilde sağlayabilir ve dış tehditlere karşı güçlü bir caydırıcılık oluşturabilirler. Güçlü bir orduya sahip olmak, aynı zamanda bu ülkelerin müttefiklerini koruma ve uluslararası barış ve istikrarı destekleme kapasitesini artırır. Askeri güç, genellikle savunma harcamaları, askeri teknoloji ve stratejik yeteneklerle ölçülür.

Diplomatik Etkinlik ve Siyasi İtibar

Kudretli ülkeler, diplomatik ilişkilerde etkin olma ve uluslararası kuruluşlarda söz sahibi olma kapasitesine sahiptir. Güçlü bir diplomasi, bu ülkelerin uluslararası sorunları çözme, müttefiklerle ilişkileri güçlendirme ve düşmanları caydırma yeteneklerini artırır. Siyasi itibar, genellikle etkili liderlik, istikrarlı bir yönetim yapısı ve uluslararası hukuka saygı ile elde edilir.

Kültürel Etki ve Yumuşak Güç

Kudretli ülkeler, kültürel değerlerini ve yaşam tarzlarını diğer toplumlar üzerinde etki oluşturacak şekilde yayabilirler. Kültürel etki, genellikle medya, eğitim, sanat ve kültürel

diplomasi aracılığıyla gerçekleştirilir. Yumuşak güç, bir ülkenin cazibesini ve etkisini artırmak için diğer toplumlarla olumlu ilişkiler kurma yeteneğini kapsar. Kültürel kudret, aynı zamanda bir ülkenin markalaşması ve turizm gibi alanlarda da önemli rol oynar.

Kudret, bir ülkenin iç ve dış politikada etkili olma kapasitesini ifade eden kompleks bir kavramdır. Ekonomik, askeri, siyasi ve kültürel boyutları olan kudret, bir devletin ulusal güvenliğini sağlama, vatandaşlarının refahını artırma ve uluslararası arenada etkin bir rol oynama yeteneğini belirler. Kudretli ülkeler, güçlü ve istikrarlı ekonomilere, etkili diplomasiye, sağlam bir savunma yapısına ve yaygın kültürel etkiye sahip olurlar. Bu unsurlar bir araya geldiğinde, ülkelerin küresel güç dengelerinde belirleyici rol oynamalarına olanak tanır.

Bakın ne olmuş? Öyle olurmuş. Batı bloğu kuyruğunu dik tutmaya çalışıyormuş... Fakat her şeyin farkında kudret, doğruyu bozarmış. Bu çelişki ve çatışmalar, analizlerle inceleniyor

Doğruyu ve yanlışını net bir şekilde ayırt etmek, özellikle siyaset alanında, oldukça önemlidir. Doğru, genellikle adalet, şeffaflık ve etik değerler ile ilişkilendirilirken; yanlış, yolsuzluk, adaletsizlik ve etik dışı davranışlarla ilişkilendirilir. Siyasette doğru, bir ülkenin ve vatandaşlarının çıkarlarını gözetken, hukuka uygun ve etik kararlar ve politikalar anlamına gelir. Yanlış ise, kişisel veya belirli grupların çıkarlarını ön planda tutan, toplumun genel yararını göz ardı eden ve hukuka aykırı olan uygulama ve politikalarıdır.

Siyasette doğru ve yanlışını belirlemek her zaman kolay olmayabilir. Bu nedenle, siyasetçilerin ve kamu görevlilerinin şeffaf, hesap verebilir ve etik değerlere bağlı olmaları önemlidir. Toplumların, liderlerinin ve yöneticilerinin doğruyu savunup yanlışını ayırt edebilme yeteneklerine güvenmeleri, demokratik sistemlerin işlerliği açısından kritik bir rol oynar.

Kudret, bir ülkenin kararlarını ve politikalarını etkileyen ve şekillendiren temel unsurlardan biridir. Ancak kudretin doğruyu bozma olasılığı, siyasi ve etik boyutları dikkate alındığında ortaya çıkan bir paradokstur. Güçlü ülkeler, çıkarlarını koruma ve uluslararası arenada etkili olma amacı güderken, zaman zaman bu hedefler doğruluk ve adalet gibi değerlerle çatışabilir. Bu durum, siyasetçiler ve liderlerin etik ikilemlerle karşı karşıya kalmasına neden olabilir.

Kudretli olmak ile kudretsiz olmak arasındaki fark, belirgin ve etkileyici olaylarla kendini gösterir. Güçlü bir ülke, kaynaklarını ve yeteneklerini kullanarak ulusal çıkarlarını korurken, zayıf bir ülke bu tür fırsatlardan yoksun olabilir. Güçlü ülkeler, müttefiklerini koruma, uluslararası sorunlara çözüm bulma ve kültürel etkilerini yayma kapasitesine sahiptir. Öte yandan, kudretsiz ülkeler, dış tehditlere karşı savunmasız kalabilir ve uluslararası arenada söz sahibi olma şansını yitirebilirler.

Doğru olan kudretli olur mu sorusu, siyasetin karmaşıklığını ve etik değerlerin rolünü göz önünde bulundurmayı gerektirir. Etik değerlere bağlı kalan ve adaleti savunan liderler,

uzun vadede güven ve saygı kazanabilirler. Ancak kudret, bazen doğruyu bozabilir ve çıkar çatışmaları, yolsuzluk gibi olumsuz durumlara yol açabilir. Bu nedenle, siyasetçilerin ve liderlerin şeffaf, hesap verebilir ve etik değerlere bağlı kalmaları, demokratik sistemlerin işlerliği açısından kritik bir öneme sahiptir. Toplumların, liderlerine güven duyması ve onların doğruyu savunup yanlış ayırt edebilme yeteneklerine inanması, güçlü ve etkin bir yönetimin temelini oluşturur.

Güç Kullanımına Karşı Normların Feci Çöküşü

Siyasi ve Toplumsal Etkiler

Güç kullanımına karşı normların feci çöküşü, siyasi ve toplumsal düzenin temellerini sarsan ve birçok olumsuz sonuç doğuran bir durumu ifade eder. Bu çöküş, özellikle otoriter rejimlerin yükselişi, demokratik değerlerin zayıflaması ve uluslararası hukukun ihlali gibi olaylarla kendini gösterir. Normların çöküşü, toplumların adalet, şeffaflık ve etik değerler üzerine kurulu sistemlere olan inancını kaybetmesine neden olabilir.

Normların Çöküşünün Nedenleri

Otoriter Rejimlerin Yükselişi

Otoriter rejimlerin yükselişi, güç kullanımına karşı normların çöküşünün başlıca nedenlerinden biridir. Liderler, kendi çıkarlarını koruma ve gücünü pekiştirme amacı güderken, demokratik normları ve hukukun üstünlüğünü göz ardı edebilirler. Bu tür rejimlerde, bireysel özgürlükler, insan hakları ve demokratik süreçler ciddi şekilde kısıtlanabilir.

Demokratik Değerlerin Zayıflaması

Demokratik değerlerin zayıflaması, güç kullanımına karşı normların çöküşünü hızlandıran bir diğer faktördür. Demokrasiye olan inancın azalması, toplumların seçimlere ve temsilcilere güvenini kaybetmesine yol açabilir. Bu durum, demokratik olmayan yöntemlerle iktidarın elde edilmesine ve sürdürülmesine zemin hazırlayabilir.

Uluslararası Hukukun İhlali

Uluslararası hukukun ihlali, güç kullanımına karşı normların çöküşünün küresel boyutta etkilerini ortaya koyar. Ülkeler, uluslararası anlaşmalara ve kurallara uymadığı takdirde, uluslararası toplumda güvensizlik ve kaos yaratabilir. Bu tür ihlaller, çatışmaların ve savaşların artmasına neden olabilir.

Normların Çöküşünün Sonuçları

Toplumsal Güvensizlik

Normların çöküşü, toplumda derin bir güvensizlik yaratabilir. Bireyler, adaletin ve hukukun sağlanacağına olan inançlarını kaybedebilirler. Bu güvensizlik, toplumsal huzursuzluk, protestolar ve isyanlar gibi olumsuz sonuçlar doğurabilir.

Artan Çatışmalar ve Şiddet

Normların çöküşü, çatışmaların ve şiddetin artmasına yol açabilir. Güç kullanımının keyfi hale gelmesi, farklı gruplar arasında gerilimlerin tırmanmasına ve çatışmaların yayılmasına neden olabilir. Bu durum, toplumların barış ve istikrarını ciddi şekilde tehdit edebilir.

Ekonomik İstikrarsızlık

Normların çöküşü, ekonomik istikrarsızlığa da yol açabilir. Güven eksikliği, yatırımcıların ve işletmelerin belirsizlik içinde kalmasına neden olabilir. Bu durum, ekonomik büyümenin yavaşlaması ve işsizliğin artması gibi olumsuz ekonomik sonuçlar doğurabilir.

Normların Yeniden İnşası

Demokratik Değerlerin Güçlendirilmesi

Normların yeniden inşası, demokratik değerlerin güçlendirilmesi ile mümkündür. Toplumların, adalet, şeffaflık ve etik değerler üzerine kurulu sistemlere olan inancını yeniden kazanmaları için demokratik süreçlerin ve kurumların desteklenmesi büyük önem taşır.

Uluslararası İşbirliği ve Hukukun Üstünlüğü

Uluslararası işbirliği ve hukukun üstünlüğünün sağlanması, normların yeniden inşası için kritik bir rol oynar. Ülkeler, uluslararası anlaşmalara ve kurallara uyarak, küresel toplumda güven ve istikrarı sağlama yolunda önemli adımlar atabilirler.

Toplumsal Katılım ve Bilinçlendirme

Toplumsal katılım ve bilinçlendirme, normların yeniden inşasında önemli bir unsurdur. Bireylerin, siyasal süreçlere aktif olarak katılması ve haklarını savunması, demokratik değerlerin pekişmesine katkıda bulunabilir. Eğitim ve bilinçlendirme kampanyaları, toplumların normlara olan inancını artırabilir.

Güç kullanımına karşı normların feci çöküşü, toplumların adalet, şeffaflık ve etik değerler üzerine kurulu sistemlere olan inancını kaybetmesiyle sonuçlanır. Ancak, normların

yeniden inşası, demokratik değerlerin güçlendirilmesi, uluslararası işbirliği ve hukukun üstünlüğü ile mümkündür. Toplumların katılımı ve bilinçlendirilmesi, normların yeniden inşasında önemli bir rol oynar.

(1.bölüm) Rogg & Nok bildiriyor algılama propaganda haberlerinden örnekler:

ABD Başkanı Donald Trump, görevdeki ilk aylarında, Grönland ve Panama Kanalı'nı ele geçirmek için askeri güç kullanma tehdidinde bulundu, iki milyon Filistinlinin sınır dışı edilmesinin ardından ABD'nin Gazze'yi sahiplenebileceğini öne sürdü ve Ukrayna'nın ateşkes karşılığında Rusya'ya toprak vermesini talep etti. Bu eylemler ve açıklamalar, Trump'ın tipik geniş kapsamlı ve abartılı yaygarasının sadece birkaç örneği gibi görünebilir. Ama aslında, bunların hepsi, uzun süredir devam eden bir uluslararası hukuk ilkesine yönelik uyumlu bir saldırının parçasını oluşturuyor: devletlerin anlaşmazlıkları çözmek için diğer devletlere karşı tehdit etmesi veya askeri güç kullanması yasaktır.

Yirminci yüzyıldan önce, hukuk teorisyenleri sadece ülkelerin başkalarının topraklarını ve kaynaklarını ele geçirmek için savaş açabileceklerine değil, aynı zamanda bazı durumlarda yapmaları gerektiğine de inanıyorlardı. Savaş, ulusal hakların uygulanmasının ve devletler arasındaki anlaşmazlıkların çözülmesinin birincil yolu olan yasal olarak kabul edildi. Her şey 1928'de, o zamanlar dünyadaki hemen hemen her ülkenin Kellogg-Briand Paktı'na katılarak saldırı savaşlarının yasadışı olması ve toprak fethinin yasaklanması gerektiği konusunda hemfikir olmasıyla değişti. 1945 BM Şartı, özüne "başka bir devletin toprak bütünlüğüne veya siyasi bağımsızlığına karşı güç kullanma tehdidi veya kullanımı" yasağını koyarak bu taahhüdü yeniden teyit etti ve genişletti. Sadece savaşı yasaklamayı kabul etmenin tek başına yeterli olmadığını keşfeden devletler, daha sonra bu temel kuralı sağlamlaştırmak için çerçeveler ve kurumlar tasarlamak için olağanüstü çaba sarf ettiler ve bu da barışı sağlamak için ekonomik araçları askeri gücün üzerine çıkaran yeni bir yasal düzenin kurulmasına yol açtı.

Sonuç olarak, devletler arasındaki savaşlar çok daha az yaygın hale geldi. II. Dünya Savaşı'nın son yerleşimlerinden sonraki 65 yıl içinde, her yıl yabancı devletler tarafından fethedilen toprak miktarı, dünyanın ilk kez savaşı yasaklamasından önceki bir yüzyıldan biraz fazla bir süredir olanın yüzde altısından daha azına düştü. Devletler artık daha güçlü komşular tarafından yutulacaklarından korkmadıkları için ülke sayısı 1945'ten bugüne üç katına çıktı. Ve ülkeler, biriktirdikleri servetin diğer devletler tarafından

yağmalanma olasılığının daha düşük olduğunu bilerek birbirleriyle daha özgürce ticaret yaptılar. Dünya daha barışçıl ve müreffeh hale geldi.

Kuvvet kullanımı yasağının etkisi, Trump göreve dönmeden önce zaten bir miktar aşınmıştı. 2003'te Amerika Birleşik Devletleri Irak'ı işgal etti ve Irak'ın sahip olmadığı kitle imha silahlarına sahip olduğunu iddia ederek savaşı haklı çıkardı; Çin, son on yılını Güney Çin Denizi'nin tartışmalı bölgelerinde askeri üsler inşa ederek geçirdi; ve Rusya'nın 2022'de Ukrayna'yı tam ölçekli işgali, İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana Avrupa'daki en büyük kara savaşını başlattı. Ancak Trump, güç kullanımına karşı normdan geriye kalanları parçalıyor. Şimdiye kadar, Birleşik Devletler savaş sonrası yasal düzenin sürdürülmesinde ve savunulmasında kusurlu da olsa kritik bir rol oynamıştı. Bu düzenin dayanıklılığı, uluslararası hukuka tam uyumdan ziyade, diğer ülkelerin nasıl davranacağına dair ortak bir dizi beklentiye bağlıydı: bir ülkenin kendisi BM Şartı'nın güç kullanma yasağına bağlı olmasa bile, normu ihlal etmenin muhtemelen kınama, yaptırım ve hatta belki de ABD ve müttefiklerinin yasal müdahalesini tetikleyeceğini biliyordu.

(2.bölüm) Rogg & Nok bildiriyor algılama propaganda haberlerinden örnekler:

Şimdi, bu beklenti gitti. Trump, yalnızca ABD'nin savaş yasağını ve bununla birlikte fethi savunmadaki geleneksel rolünü terk etmiyor. Daha fazlasını istiyor gibi görünüyor: devletlerin anlaşmazlıklarını çözmelerinin ve ekonomik kazanç aramalarının ana yolu olarak savaşı ya da savaş tehdidini yeniden tesis etmek. Diğer ülkeler zaten normların değiştiğini kabul ettiklerinin sinyallerini veriyorlar. İsrail Başbakanı Benjamin Netanyahu, Trump'ın Gazze hakkındaki düşüncelerini destekliyor gibi göründü ve Panama, Panamalı olmayanların sınır dışı uçuşlarını kabul ederek ve ABD'nin Panama Kanalı boyunca askeri personel konuşlandırmasına izin veren bir anlaşma imzalayarak Amerikan başkanını yatıştırmayı seçti. Trump'ın Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin'in Ukrayna'nın bazı bölgelerini ilhak etmesine izin verme tehditlerinin ortasında, Kiev, Washington ile ABD'nin zengin maden kaynaklarına erişmesini sağlayan bir anlaşma imzaladı. Kontrolsüz bırakılırsa, güç kullanma yasağının aşınması, jeopolitiği ham bir askeri güç yarışmasına geri döndürecektir. Sonuçlar vahim olacak: küresel bir silahlanma yarışı, yenilenen fetih savaşları, daralan ticaret ve ortak küresel tehditlerle yüzleşmek için gereken işbirliğinin çöküşü.

(3.bölüm) Rogg & Nok bildiriyor algılama propaganda haberlerinden örnekler:

Amerika Birleşik Devletleri'nin Irak'a müdahalesi ve Çin'in Güney Çin Denizi'ndeki üs çalışmaları öncesinde, devletlerin güç kullanma yasağına uyumu büyük ölçüde koruma altında tutulmuştu. Ancak uluslararası hukuk normlarının giderek zayıflaması, devletlerin askeri güç kullanarak hedeflerine ulaşma eğilimlerini artırdı. Bu eğilim, Trump'ın başkanlığında iyice belirginleşti ve jeopolitik ortamda ciddi bir dönüşüm yarattı. İsrail'in Gazze üzerindeki tutumu ve Panama'nın ABD ile askeri anlaşmaları, bu yeni normların kabul edilmesinin bir işareti olarak görülebilir. Kiev'in Washington ile imzaladığı maden erişim anlaşması, Trump'ın tehditleri altında yapılan stratejik bir hamledir. Güç kullanmanın yeniden norm haline gelmesi, dünya çapında belirsizlik ve çatışma riskini artırarak küresel işbirliğinin çöküşüne yol açabilir.

(4.bölüm) Rogg & Nok bildiriyor algılama propaganda haberlerinden örnekler:

I. Dünya Savaşı'ndan önceki yüzyıllar boyunca savaş, devletlerin anlaşmazlıkları çözmesi için yasal olarak tanınan bir araçtı. Savaşın patlak vermesi, uluslararası düzenin çöküşü anlamına gelmiyordu; düzen buydu. Uluslararası çatışmaları karara bağlayacak küresel bir mahkemenin yokluğunda, egemen devletler haklarını uygun gördükleri şekilde, yani savaşa girerek uygulama yetkisine sahipti. Devletler, diğer devletlere saldırmak için yasal gerekçelerini "savaş manifestolarında" ortaya koydular. Herhangi bir yasal şikayet, askeri güç kullanmak için haklı bir neden olarak hizmet edebilirdi: gemilere zarar vermek gibi maddi hasar; ödenmemiş borçlar; antlaşma ihlalleri; ve tabii ki nefsi müdafaa. On yedinci yüzyıl Hollandalı filozofu ve hukukçusu Hugo Grotius'un (genellikle "uluslararası hukukun babası" olarak anılır) Ödül ve Ganimet Yasası Üzerine Yorum'da yazdığı gibi, "Bir hakkın uygulanmasından oluşuyorsa bir savaşın 'adil' olduğu söylenir."

Savaş, hakların uygulanmasının bir aracı olarak tasarlandığından, uluslararası hukuk fetih hakkını tanımaktaydı. Çatışmayı tetikleyen yanlışları düzeltmek için arazi ve mülke el konulabilirdi. Grotius, "Ödül ya da ganimeti ele geçirirken," diye açıklıyor, devletler "savaş yoluyla hakkı olanı elde ederler." Elbette, güçler çoğu zaman haklı olarak

kendilerine ait olmayan şeyleri talep ediyordu. Ancak savaşların yasallığını yargılayacak yüksek bir otorite bulunmadığından, uluslararası sistem her fethin adil olduğunu etkili bir şekilde varsaymaktaydı. Doğru yapılmış olabilir. Örneğin, Amerika Birleşik Devletleri 1846'da Meksika'ya karşı bir savaş başlattığında, ana yasal gerekçe Meksika'nın ödenmemiş borçlarıydı. Askeri kampanyayı durdurma karşılığında, Amerika Birleşik Devletleri, Meksika'yı 15 milyon dolar karşılığında Amerika'nın güneybatısına dönuşen 525.000 mil karelik bir topraktan vazgeçen ve borçları affeden bir anlaşma imzalamaya zorladı.

Bu sonuç benzersiz olmaktan uzaktı. Devletler sıklıkla, daha zayıf ülkeleri eşitsiz anlaşmalar imzalamaya zorlamak için "savaş gemisi diplomasisi" olarak bilinen şeyi (siyasi veya ekonomik talepleri ilerletmek için askeri tehditlerin kullanılması) uyguladılar. Bir devletin haklarını savunmak için savaş açması haklıysa, o zaman bu hakları savunmak için savaş tehdidinde bulunmak da haklıydı. 1854'ün başlarında, ABD Amiralî Matthew Perry, bir Amerikan savaş gemisi filosuyla Edo (şimdi Tokyo) Körfezi'ne yelken açtığıında bu mantığı örnekledi. Amerika Birleşik Devletleri'nin Japonya ile ticaret yapmak için yasal bir hakkı olduğunu iddia etti ve Japonya'nın limanlarını açmayı kabul etmemesi durumunda bunu askeri güç kullanarak yapacağını açıkça belirtti. Baskı işe yaradı: 31 Mart 1854'te iki ülke, iki Japon limanını ABD gemilerine açan Kanagawa Antlaşması'nı imzaladı.

Yüzyıllar boyunca, uluslararası hukuk fetih hakkını tanıdı. Savaş, devletlerin yasal haklarını takip etme şekli olduğu için, savaş yürütmek bir suç değil, bir kolluk kuvveti aracıydı. Napolyon, 1814'te Altıncı Koalisyon Savaşı'nı kaybettiğinde, onu mağlup eden Avrupalı güçler onu bir savaş suçlusu olarak hapse atmadılar. Bunun yerine, imparator unvanını elinde tutmasına ve adayı egemen olarak yönetmesine izin verilen Elba adasına gönderildi. Anakara Avrupa'ya döndükten ve Waterloo Savaşı'nda tekrar yenildikten sonra bile, Güney Atlantik'teki St. Helena'ya sürgün edilmesi cezai bir ceza değildi. Bu, onu bir kez daha Avrupa'ya savaş açmaktan alıkoymayı amaçlayan önleyici bir önlemdi (bir tür karantina).

Devletler yalnızca diğer ülkelerin topraklarını fethetme, savaş gemisi diplomasisi uygulama ve savaş yürütmek için cezai kovuşturmayla karşı dokunulmazlıktan yararlanma hakkına sahip olmakla kalmadı; ayrıca savaşan taraflara karşı katı tarafsızlık yükümlülüklerine de bağlıydılar. Tarafsız devletler savaşan taraflara yaptırım uygulayamazlardı. Bunu yaparlarsa, savaşan tarafların yasal haklarını savunma çabalarına müdahale etmiş olacaktı; bir devlet bu tarafsızlık yükümlülüğünü ihlal ederse, ona karşı savaş için haklı bir neden yaratmış olurdu. Fetih yasaldı, ancak savaşan taraflara karşı ekonomik yaptırımlar uygulamak yasal değildi.

Yirminci yüzyılın başlarına kadar süren bu yasal düzen altında, güçlü devletler iddialarını uygulamak için özgürce savaşa başvurdu ve daha zayıf devletler boyun eğmeye veya yok olma riskini almaya zorlandı, bu da neredeyse sürekli bir çatışma kargaşasına yol

açtı. Fetih yasağı olmaksızın, ulusal sınırlar şiddet yoluyla düzenli olarak değişti ve imparatorluklar zorla genişleyerek küresel eşitsizlikleri sağlamaştırdı. Ticaret yolları açıldı ve ardından topraklarla kontrol edildi ve sömürge mülkleri bir davada tazminat gibi kazanıldı ve kaybedildi. Dünya ekonomisi, aralıksız savaş tehdidi altında bodur kaldı.

(5.bölüm) Rogg & Nok bildiriyor algılama propaganda haberlerinden örnekler:

Bununla birlikte, geçen yüzyılda savaşın yasallığı ve normalliği üzerine ciddi bir değişim yaşandı. Birinci ve İkinci Dünya Savaşları'nın yıkıcı etkileri, devletleri savaşın yönetilmesi gereken bir suç olduğu fikrine yöneltti. Uluslararası topluluk, savaş suçlarını ve insanlık suçlarını cezalandırmak için Nürnberg ve Tokyo gibi savaş sonrası mahkemeleri kurarak bu yeni normları pekiştirdi. Birleşmiş Milletler'in kuruluşu ve onun çatışmaların barışçıl yollarla çözümünü teşvik eden ilkeleri, savaşın yasal bir hak olarak kullanılmasını ciddi şekilde sınırladı. Ayrıca, hükümetler arası örgütler, bölgesel güvenlik anlaşmaları ve ekonomik işbirliği mekanizmaları, devletler arasındaki anlaşmazlıkların diplomatik yollarla çözülmesini teşvik etti. Savaşın yasallığı üzerine yapılan bu değişimler, küresel çatışmaların azaltılmasına ve barışçıl ilişkilerin kurulmasına büyük katkı sağladı.

Birinci Dünya Savaşı, savaş alanına yıkıcı yeni teknolojiler getirdi ve yıkımı, önceki savaşlarınkinden çok daha fazla oldu. Sonunda 20'den fazla ülke savaşa girdi ve yaklaşık yarısı sivil olmak üzere tahmini 20 milyon insan öldü. Cinayet yatıştıktan sonra, böyle bir felaketin tekrar yaşanmasını önlemenin bir yolunu bulmak için umutsuz bir arayış başladı. 1920'de kolektif güvenlik yoluyla barışı korumak için kurulan Milletler Cemiyeti bir cevap verdi. Ancak Avrupa savaşlarına geri çekilmekten çekinen ABD Senatosu, ABD'nin katılmasını engelledi ve bu da uluslararası örgütün yaptırım gücünü engelledi.

Aynı zamanda, yeni ve daha cüretkar bir fikir ortaya çıktı: savaşı tamamen yasaklamak. 1927'nin sonlarında, ABD Dışişleri Bakanı Frank Kellogg, Fransa Başbakanı Aristide Briand'a kavramı resmileştiren küresel bir anlaşma önerdi. Bir yıldan kısa bir süre içinde, 1928 tarihli Kellogg-Briand Paktı (resmi adıyla Ulusal Politikanın Bir Aracı Olarak Savaşın Reddine İlişkin Genel Antlaşma) o dönemde dünyadaki devletlerin büyük çoğunluğunu oluşturan 58 imzacı kazandı. Saldırgan savaşın yasadışı olduğu ilkesini ortaya koyan taraflar, "uluslararası anlaşmazlıkların çözümü için savaşa başvurmayı kınamayı ve birbirleriyle ilişkilerinde ulusal politikanın bir aracı olarak savaştan vazgeçmeyi" kabul ettiler ve aralarındaki herhangi bir anlaşmazlığı "barışçıl yollarla" çözmeyi taahhüt ettiler.

Pakt II. Dünya Savaşı'nı önleyemediği için, naif ve etkisiz olarak geniş çapta alay edildi. Ama gerçekte, modern uluslararası hukuk düzenine yol açan bir süreci harekete geçirdi.

Anlaşmanın yazarları, tüm hırslarına rağmen, yaptıklarının ölçeğini takdir etmekte başarısız oldular. Savaş bir kez yasaklandıktan sonra, uluslararası hukukun neredeyse her yönü yeniden tasavvur edilmek zorunda kaldı. Japonya 1931'de Mançurya'yı işgal ettiğinde, ABD Dışişleri Bakanı Henry Stimson'ın paktın ilkelerine uygun bir yanıt hazırlaması bir yılını aldı. Stimson, Amerika Birleşik Devletleri'nin Japonya'nın yasadışı olarak ele geçirdiği topraklar üzerindeki hakkını tanımayı reddetmesine karar verdi ve kısa süre sonra Milletler Cemiyeti üyeleri de aynı şeyi yaptı. Şimdi Stimson Doktrini olarak bilinen bu yeni tanınmama ilkesi bir dönüm noktası oldu. Fetih, bir zamanlar yasal hale geldiğinde, artık tanınmayacaktı. Ve Japonya, Çin'i Japonlara yasadışı olarak ele geçirilen toprakları vermek için bir anlaşma imzalamaya zorlayabilse bile, anlaşma yasal olarak kabul edilmeyecekti. Savaş gemisi diplomasisi artık geçerli anlaşma yükümlülüklerine yol açmayacaktı.

I. Dünya Savaşı'ndan sonra cüretkar bir fikir ortaya çıktı: savaşı tamamen yasaklamak.

Her ne kadar Kellogg-Briand Paktı'nın her iki tarafı da Almanya ve Japonya, II. Dünya Savaşı'nı başlatarak onu hiçe saymış olsalar da, nihayetinde sonuçlarıyla yüzleştiler: zorla fethettikleri tüm toprakları kaybettiler ve liderleri savaş suçları mahkemelerinde yargılandı. Nürnberg mahkemelerindeki iddianamede yer alan ilk suçlama, "Nazi komplocuları tarafından hazırlanan saldırgan savaş" suçlamasıyla suçlandı. . . 1928 Kellogg-Briand Paktı'nın şartlarına aykırı olarak önceden özel olarak planlanmıştı."

Paktın ilkeleri, uluslararası hukukun diğer yönlerini de yeniden tanımladı. ABD Başsavcısı Robert Jackson, Kellogg-Briand Paktı'nın tarafsızlığı düzenleyen yasaları değiştirdiğine dikkat çekerek, ABD'nin Nazi Almanyası ile savaşan ülkelere resmi bir savaş ilanı olmaksızın silah sağlamasına olanak tanıyan 1941 Ödünç Verme-Kiralama Yasası'nı savundu. Jackson, paktın imzacıları "bir politika aracı olarak savaştan vazgeçme" konusunda anlaştıkları için, bunun "yükümlülüklerini ihlal ederek savaşa giren devletin, diğer devletlerden eşit muamele görme hakkı elde etmediği" sonucunu çıkardığını açıkladı. Tarafsızlık artık devletlerin saldırganlık karşısında tamamen tarafsız kalmasını talep etmiyordu.

Başka bir deyişle, normlar 1928'de değişmeye başladı. Ancak dünya liderleri ideallerin yeterli olmadığını fark ettiler. Bu ideallere güç vermek için yeni hukuk kurallarına ve kurumlara ihtiyaçları vardı. II. Dünya Savaşı'ndan sonra, galip devletler, Kellogg-Briand Paktı'nın harekete geçirdiği devrimi kodlamak için Birleşmiş Milletler'i kurdular. BM Şartı'nda, devletlerin "herhangi bir devletin toprak bütünlüğüne veya siyasi bağımsızlığına karşı güç tehdidi veya güç kullanması" yasaklanmıştır. Zorlama altında imzalanan antlaşmalar resmen geçersiz hale geldi, tarafsızlık artık tarafsızlık gerektirmiyordu ve saldırgan savaş eylemleri gerçekleştiren liderler cezai olarak sorumlu tutulabiliyordu.

Amerika Birleşik Devletleri'nin öncülük ettiği bu değişim, dünya tarihindeki en derin hukuki dönüşümlerden birine işaret ediyordu. BM Şartı'nın yürürlüğe girmesinden sonraki yaklaşık seksen yıl boyunca, yüzyıllar boyunca ulusal sınırları şekillendiren ve yeniden şekillendiren devletlerarası savaşlar ve toprak fetihleri nadir hale geldi. Büyük güçler 1945'ten bu yana birbirlerine karşı açıkça bir savaşa girmediler ve hiçbir BM üye devleti fetih sonucunda varlığını kalıcı olarak sona erdirmeyi. Çatışma elbette ortadan kalkmadı, ancak çok daha az yaygın hale geldi. II. Dünya Savaşı'ndan önceki yüzyıl, 150'den fazla başarılı toprak fetihi gördü; Sonraki on yıllarda, ondan az oldu.

Bazı analistler savaş sonrası barışı nükleer caydırıcılığa, diğerleri demokrasinin yayılmasına ve diğerleri küresel ticaretin yükselişine bağlıyor. Ancak bu yorumlar, savaş yasaklama kararının önemini açıklamıyor. Örneğin, Irak lideri Saddam Hüseyin Ağustos 1990'da BM Şartı'nı ihlal ederek Kuveyt'i işgal ettiğinde, BM Güvenlik Konseyi Irak güçlerinin derhal geri çekilmesini talep etti. Bunu başaramadıklarında, Güvenlik Konseyi diğer ülkelere "uluslararası barış ve güvenliği yeniden sağlamak" için "gerekli tüm araçları kullanma" yetkisi verdi. Amerika Birleşik Devletleri daha sonra Irak kuvvetlerini Kuveyt'ten sınır dışı eden uluslararası bir askeri koalisyonla öncülük etti. İzleyen devletler, kuvvet kullanma yasağını ihlal etmenin sonuçları olacağını öğrendiler. Yasa, devletlerin davranışlarını mutlaka onu takip etmeleri gerektiğine karar verdikleri için şekillendirmedir. Davranışlarını şekillendirdi çünkü diğer devletlerin, özellikle de Amerika Birleşik Devletleri'nin yanıt vermesini beklediklerini değiştirdi.

Yaptırımlar, uluslararası hukuku uygulamanın birincil yolu olarak savaşın yerini aldı.

Toprak fethi yasağı, ülkelerin servet elde etme şeklini de değiştirdi. Bu kural kurulmadan önce, devletlerin servet biriktirme yetenekleri genellikle diğer ülkelerden ne kadar toprak, kaynak ve taviz alabileceklerine bağlıydı. Savaş ve fetih, refaha giden yollar olarak kabul edildi. Savaş sonrası hukuk düzeni, fetih hakkını ortadan kaldırarak, devletleri başta ticaret olmak üzere barışçıl yollarla ekonomik büyüme arayışına zorladı. Ticaretin genişlemesi ve savaşın yasaklanması, devletler artık fetih yoluyla kendilerini zenginleştiremeyecekleri için el ele gitti. Bunun yerine, ekonomik işbirliğine, piyasa rekabetine ve mal ve sermayenin serbest dolaşımına güvenmek zorunda kaldılar.

Bu arada, iradelerini dayatmak için gambot diplomasisine güvenen büyük güçler, çek defteri diplomasisinin yerini almak zorunda kaldılar. Ekonomik ve diplomatik yaptırımlar, uluslararası hukukun uygulanmasının birincil aracı olarak savaşın yerini aldı. Devletler ekonomik olarak birbirine daha bağımlı hale geldikçe, "dışlamak" ya da devletleri uluslararası işbirliğinin faydalarından dışlamak için giderek daha incelikli yollar tasarladılar. Bu araçlardan biri olan ticari yaptırımlar, devletlerin insan hakları ihlalleri, terörizmi destekleme veya saldırganlık savaşları yürütme gibi çok çeşitli yasadışı eylemlere yanıt vermesinin kilit bir yolu haline geldi. 1945'te ithalat ve ihracat, dünya

GSYİH'sının yalnızca yüzde onunu oluşturuyordu; 2023 yılına kadar yüzde 58'ini oluşturdular. On binlerce uluslararası kuruluş ortaya çıktı ve bu benzeri görülmemiş karşılıklı bağımlılık düzeyini yönetmeye yardımcı olmak için 250.000'den fazla anlaşma oluşturuldu. Uluslararası işbirliğinden dışlanma tehdidine katlanmak giderek zorlaştı.

Küresel GSYİH'daki büyük payı ve ABD dolarının dünyanın rezerv para birimi statüsü sayesinde, Amerika Birleşik Devletleri kuralları uygulamak için olağanüstü bir güç kazandı. Çoğu eyalet için, Amerika Birleşik Devletleri ile iyi ilişkiler içinde kalmak finansal bir zorunluluktur. Washington'ın savaş sonrası hukuk düzenini korumadaki rolü mükemmel olmaktan çok uzaktı: ABD'nin Vietnam'daki savaşı, 2003'te Irak'ı işgali ve Ortadoğu'daki onlarca yıllık terörle mücadele kampanyası, aşırı geniş meşru müdafaa iddialarına dayanıyordu. Ancak Amerika Birleşik Devletleri, toprak fethi konusundaki temel yasağı ihlal etmedi ve Rio Antlaşması'nda NATO'ya ve Amerikan ülkelerine katılan Avrupa devletlerinin yanı sıra Avustralya, Japonya, Yeni Zelanda, Filipinler, Güney Kore ve Tayland'ı savunma sözü vererek sistemin korunmasında kritik bir rol oynadı. Washington'ın Irak'ın Kuveyt'i işgaline karşı suçlamaya öncülük etme kararı, bir devlet başka bir devleti fethetmeye teşebbüs ederse, ABD'nin yanıt vermek için bir anlaşma yükümlülüğü olmasa bile, Amerikan önderliğindeki direnişle pekala karşı karşıya kalabileceğini açıkça ortaya koydu. Bu kusurlu ama işlevsel sistem, büyük çatışmaları uzak tuttu ve birbirine bağlı bir dünyanın, tüm gerilimlerine rağmen, kontrolsüz şiddete dönüşmemesini sağladı. Devletler, daha büyük bir askeri gücün onları fethedeceğinden veya ganimetleri çatallamak için eşit olmayan anlaşmalara zorlayacağından korkmadan daha müreffeh ekonomiler inşa edebildiler.

(6.bölüm) Rogg & Nok bildiriyor algılama propaganda haberlerinden örnekler:

Günümüzde, uluslararası hukukun değişen normları ve kuralları, devletlerin davranış biçimlerini yeniden şekillendiriyor. Kellogg-Briand Paktı ve BM Şartı gibi anlaşmalar, saldırgan savaşları yasaklayarak, devletlerin barışçıl yöntemlerle ekonomik büyüme arayışına yönelmelerini sağladı.

Yaptırımlar, diplomatik çabalar ve uluslararası işbirliği, savaşın yerini aldı ve devletlerarası çatışmaların azalmasına neden oldu. Devletler, artık fetih yoluyla servet elde edemiyor; bunun yerine, ticaret ve ekonomi aracılığıyla zenginleşmeye çalışıyorlar.

Amerika Birleşik Devletleri'nin öncülüğünde kurulan bu düzen, küresel işbirliğinin ve ekonomik bağımlılığın artmasını sağladı. Ekonomik yaptırımlar ve diplomatik baskılar,

uluslararası hukukun uygulanmasının temel araçları haline geldi ve devletler arasında barışın korunmasında önemli rol oynadı.

Devletler, insan hakları ihlalleri, terörizmi destekleme veya saldırganlık savaşları yürütme gibi eylemler karşısında uluslararası işbirliğinden dışlanma tehdidiyle karşı karşıya kalıyor. Küresel ekonominin büyümesi ve ticaretin yayılması, devletler arasında karşılıklı bağımlılığı artırdı ve uluslararası anlaşmaların önemini pekiştirdi.

Bu yeni düzen, büyük güçlerin çek defteri diplomasisi ve ekonomik yaptırımlar yoluyla uluslararası hukuku uygulamalarını sağladı. Amerika Birleşik Devletleri, küresel GSYİH'daki büyük payı ve doların rezerv para birimi olması sayesinde, uluslararası kuralları uygulamak için olağanüstü bir güç kazandı. Devletler, ekonomik olarak birbirine daha bağımlı hale geldikçe, uluslararası işbirliğinin faydalarından dışlanma tehdidine katlanmak giderek zorlaştı.

Sonuç olarak, dünya tarihindeki bu dönüşüm, büyük çatışmaları uzak tutarak, devletlerin daha müreffeh ekonomiler inşa etmelerini sağladı. Devletler, artık korkusuzca ticaret yaparak ve ekonomik işbirliği yoluyla büyüme sağlayarak, küresel barışı koruma çabalarına katkıda bulunuyor.

(8.bölüm) Rogg & Nok bildiriyor algılama propaganda haberlerinden örnekler: Bunların hepsi değişmek üzere olabilir. Önceki ABD yönetimleri ikiyüzlülükleri nedeniyle kınanabilir. Ancak Trump yönetiminin savaş yasağı konusunda tamamen vazgeçmeye istekli olması çok daha tehlikelidir. ABD'nin Kanada'yı, Grönland'ı ya da Panama Kanalı'nı zorla ele geçirebileceği ya da Gazze'nin mülkiyetini talep edebileceği varsayımı, salt bir gerçekçilik ya da anlaşma yapmaya dayalı yeni bir işlemsel politika biçimi değildir. Bu, gücün doğru yapıldığı daha önceki bir döneme bir geri dönüştür. Trump'ın söylemi ve eylemleri, Kellogg-Briand öncesi, savaş tehdidinde bulunmanın veya toprak fethine girişmenin, anlaşmazlıkları çözenin ve diğer devletleri taviz vermeye zorlamanın meşru bir yolu olduğu fikrini yeniden canlandırıyor.

Trump yönetimi, kendi fetihlerini tehdit etmenin yanı sıra, diğer devletlerin fethedilmeme hakkını savunmaktan vazgeçmeye hazır görünüyor. Nisan ayında, Trump, Ukrayna'dan ABD askeri yardımını çekme tehdidinde bulduktan sonra, Ukrayna Devlet Başkanı Volodymyr Zelensky'yi, Ukrayna topraklarının yüzde 20'sini Rusya'ya bırakabilecek ABD aracılığındaki bir barış planını dikkate almaması halinde "tüm ülkesini kaybetmek" ile karşı karşıya kalacağı konusunda uyardı. Trump, diğer ülkeleri kendi şartlarına göre anlaşmalar imzalamaya zorlamak için güç tehdidini kullanarak savaş gemisi diplomasisini zaten geri getirdi; askeri tehditler Kanada ve Meksika'dan tavizler alınmasına yardımcı oldu. Trump'ın tarife politikası, ekonomik yaptırımların bir kanun uygulama aracı olarak gücünü azaltarak fetih yasağını da baltalıyor. Yaptırımlar, nadiren kullanıldığında ve uluslararası hukukun açık ihlallerine yanıt olarak kullanıldığında en etkilidir. Trump'ın Kanada ve Meksika'ya yaptığı gibi, diğer ülkelere bir hevesle yüzde

25'lik tarifeler uygulamak, ekonomik cezaların gerçek yasadışı davranışları cezalandırmak zorunda olduğu etkiyi aşındırıyor.

Trump, Uluslararası Ceza Mahkemesi ile bağlantılı yargıçlara ve avukatlara yaptırım uygulamakla tehdit eden bir yürütme emri imzaladığında, bir yaptırım mekanizması olarak yaptırımların gücüne doğrudan bir saldırıda bulundu. Bu hamle, uluslararası hukukun uygulanması için bir aracı, onu baltalamak için bir silaha dönüştürdü. Daha geniş anlamda, devletlerin karşılıklı bağımlılığını çözerek, Trump'ın izlediği izolasyonist ekonomi politikaları, diğer devletlerin uluslararası hukuk ihlallerini dışlayarak cezalandırma kabiliyetini azaltıyor ve onlara askeri güce başvurmaktan veya ihlallerin kontrolsüz kalmasına izin vermekten başka seçenek bırakmıyor.

Trump'ın çeşitli retorik salvoları ve politika değişimleri kaotik görünebilir. Ancak bunların hepsi, savaş sonrası hukuk düzenini ortadan kaldırmaya yönelik daha geniş bir girişimin parçasını oluşturuyor. Bu saldırı özellikle tehlikelidir, çünkü bu sistemi inşa eden ve kusurlu da olsa sürdüren ülke tarafından gerçekleştirilmektedir. Trump tüm tehditlerini yerine getirmeyebilir: bazıları mahkemeler veya iç siyasi muhalefet tarafından engellenebilir ve diğer liderler onu hemen taklit etmeyebilir. Ancak tek başına tehditleri, fetih yasağını destekleyen davranış, kısıtlama ve sonuçlar hakkındaki varsayımları tehlikeli bir şekilde aşındırıyor.

Bu varsayımlar - çoğu devletin, çoğu zaman, kurallar önemliymiş gibi davranacağı inancı - zayıf devletlerin uzun vadeli planlar yapmasına, yatırımcıların sınır ötesi sermaye taahhüt etmesine ve hükümetlerin yasa ihlallerine toplu olarak yanıt vermesine izin verir. Dünyanın en güçlü devleti, uzun süredir yerleşik beklentileri cezasız bir şekilde görmezden gelebilirse, diğerleri de muhtemelen aynı şeyi yapabileceklerini hissedeceklerdir. Ve devletler artık birbirlerinin kurallara göre oynamasını beklemediklerinde, bu beklentiye bağlı olan sistem parçalanacak - bir anda değil, tamamen çökene kadar parça parça.

(7.bölüm) Rogg & Nok bildiriyor algılama propaganda haberlerinden örnekler: Doğrular ve Yanlışlıklar İçinde Verilen Savaş: Batı Bloğu Neyi Arıyor?

Batı Bloğunun Mücadelesi ve Hedefleri

Dünya tarihine baktığımızda, güç dengeleri ve devletlerarası ilişkiler her zaman dönüşüm geçirmiştir. Modern çağda, savaşın yerini ekonomik yaptırımlar, diplomatik baskılar ve uluslararası işbirliği almıştır. Devletler, artık fetih yoluyla değil, ticaret ve ekonomi

aracılığıyla zenginleşmeye çalışmaktadır. Bu yeni düzen, Amerika Birleşik Devletleri'nin öncülüğünde küresel işbirliğinin ve ekonomik bağımlılığın artmasını sağlamıştır.

Batı Bloğu ve Güç Dengeleri

Batı bloğu, özellikle Amerika Birleşik Devletleri, ekonomik yaptırımlar ve diplomatik baskılar yoluyla uluslararası hukukun uygulanmasında kilit bir rol oynamaktadır. Ekonomik yaptırımlar, insan hakları ihlalleri, terörizmi destekleme veya saldırganlık savaşları yürütme gibi eylemler karşısında devletleri uluslararası işbirliğinden dışlama tehdidiyle karşı karşıya bırakmaktadır. Bu, devletler arasındaki karşılıklı bağımlılığı artırmış ve uluslararası anlaşmaların önemini pekiştirmiştir. Ancak, Batı bloğu da bu süreçte doğrular ve yanlışlıklar içinde mücadele etmektedir.

Ekonomik Yaptırımların Gücü ve Sınırları

Ekonomik yaptırımlar, uluslararası hukukun uygulanmasının temel araçları haline gelmiştir. Amerika Birleşik Devletleri, küresel GSYİH'daki büyük payı ve doların rezerv para birimi olması sayesinde, uluslararası kuralları uygulamak için olağanüstü bir güç kazanmıştır. Ancak, yaptırımların etkili olabilmesi için uluslararası hukukun açık ihlallerine yanıt olarak nadiren ve dikkatli bir şekilde kullanılması gerekmektedir. Trump yönetimi döneminde, Kanada ve Meksika'ya bir hevesle uygulanan tarifeler, ekonomik cezaların gerçek yasadışı davranışları cezalandırmak zorunda olduğu etkiyi aşındırmıştır. Bu, ekonomik yaptırımların gücünü azaltmış ve fetih yasağını baltalamıştır.

Diplomatik Baskı ve Güç Tehdidi

Trump yönetimi, uluslararası hukukun uygulanmasında diplomatik baskı ve güç tehdidini kullanarak "savaş gemisi diplomasisini" geri getirmiştir. Ukrayna örneğinde olduğu gibi, diğer ülkeleri kendi şartlarına göre anlaşmalar imzalamaya zorlamak için askeri tehditler kullanılmıştır. Bu tür eylemler, fetih yasağını destekleyen uluslararası işbirliği ve hukukun uygulanmasına zarar vermektedir.

İzolasyonist Ekonomi Politikaları ve Uluslararası Hukuk

Trump'ın izolasyonist ekonomi politikaları, devletler arasındaki karşılıklı bağımlılığı çözerek, uluslararası hukuk ihlallerini cezalandırma kabiliyetini azaltmıştır. Bu, diğer devletlerin askeri güce başvurmaktan veya ihlallerin kontrolsüz kalmasına izin vermekten başka seçenek bırakmamaktadır. Trump yönetiminin çeşitli retorik salvoları ve politika değişimleri, savaş sonrası hukuk düzenini ortadan kaldırmaya yönelik daha geniş bir girişimin parçasını oluşturmuştur.

Batı Bloğunun Mücadelesi

Batı bloğu, savaşın yerini ekonomik yaptırımlar, diplomatik baskılar ve uluslararası işbirliğiyle alarak, küresel barışı ve devletlerarası ilişkileri koruma çabalarına katkıda bulunmaktadır. Ancak, bu süreçte doğrular ve yanlışlıklar içinde mücadele etmektedir. Batı bloğu, uluslararası hukukun uygulanmasında ekonomik yaptırımların gücünü korumak ve diplomatik baskının yerinde kullanılması gerektiğini savunmaktadır. Aynı zamanda, izolasyonist ekonomi politikalarının uluslararası işbirliğine zarar vermesini önlemek için çaba göstermektedir.

Sonuç

Batı bloğu, küresel barışı ve devletlerarası ilişkileri koruma çabalarında doğrular ve yanlışlıklar içinde mücadele etmektedir. Ekonomik yaptırımların ve diplomatik baskının yerinde kullanılması, uluslararası hukukun uygulanmasında önemli bir rol oynamaktadır. Ancak, izolasyonist ekonomi politikalarının uluslararası işbirliğine zarar vermesini önlemek için daha dikkatli ve stratejik adımlar atılması gerekmektedir. Bu mücadele, devletlerin daha müreffeh ekonomiler inşa etmelerini ve küresel barışı koruma çabalarına katkıda bulunmalarını sağlamaktadır.

Güç Kullanım Yasağının Çökmesi Durumunda Dünya Düzeni

Uluslararası hukukun temel taşlarından biri olan güç kullanma yasağı, devletler arasında çatışma ve savaşın önlenmesi için kritik öneme sahiptir. Ancak, bu yasağın çökmesi durumunda dünya düzeni nasıl şekillenir? Putin, Trump ve Çin Devlet Başkanı Xi Jinping gibi güçlü liderlerin etkisiyle, dünya basitçe etki alanlarına bölünebilir. Bu senaryo, savaşın ortadan kaldırdığı aralıksız çatışma türlerinin geri dönmesi ve Thucydides'in ünlü sözleriyle, "güçlülerin ellerinden geleni yaptığı ve zayıfların acı çekmesi gerekeni çektiği" bir dünya ortaya çıkarması daha olasıdır.

Güç Kullanım Yasağının Çökmesi

Güç kullanım yasağının çökmesi, uluslararası hukukun diğer temel normları üzerinde de ciddi etkiler yaratabilir. Putin, Trump ve Xi Jinping'in liderliğinde, ülkeleri kendi alanlarındaki devletleri terörize etmekte özgür olacak ve koruma karşılığında daha az güçlü olanlardan tavizler koparacaklardır. Bu tür bir dünya, geçici olarak nispeten sakin olabilir, ancak aynı zamanda çok daha az özgür olacaktır. Devletlerin, askeri güç kullanarak uluslararası hukuku ihlal etmesi durumunda, küresel barış ve güvenlik ciddi şekilde tehlikeye girecektir.

Alternatif Yol: Uluslararası İşbirliği ve Güç Kullanım Yasağının Korunması

Başka bir potansiyel yol daha var, ancak cesaret ve hızlı hareket gerektirecek. 2022'de 142 ülke, Rusya'nın Ukrayna topraklarını ilhak etme girişimini yasa dışı olarak kınayan bir BM Genel Kurulu kararını desteklemek için ABD'ye katıldı. Bu diğer devletler, baş uygulayıcı olarak Amerika Birleşik Devletleri'ne güvenmeden toprak fethi yasağını yeniden teyit etmek için güçlerini birleştirebilirler. Avrupa'nın ABD'nin bıraktığı boşluğa adım atma niyetinde olduğuna dair bazı işaretler var. Trump ve Başkan Yardımcısı JD Vance'in Zelenskiy'i küçümsediği ve Ukrayna'yı terk etme tehdidinde bulunduğu Beyaz Saray'da Mart ayında yapılan feci toplantının ardından Avrupa, Ukrayna'nın egemenlik hakkını desteklemek için harekete geçti. İngiltere Başbakanı Keir Starmer, Avrupa ülkelerinin askeri harcamalarını artıracaklarına ve Ukrayna'yı savunmak için bir "istekliler koalisyonu" kuracaklarına söz verdi ve Avrupa Komisyonu başkanı Ursula von der Leyen, Avrupa Birliği'nin ülkeyi desteklemek için bir plan sunacağına söz verdi.

Avrupa'nın Rolü ve Güçlükleri

Ancak Avrupa, dünyanın jandarması olarak ABD'nin yerini alamaz. Gerekli askeri gücü, ekonomik nüfuzu ve siyasi birliği toplayamaz. Öyle olsa bile, dünyanın başka bir aktöre aşırı derecede güvenmesi bir hata olur. Güç kullanma yasağını korumaya yönelik herhangi bir ciddi girişim, onu güvence altına alan sistemle ilgili sorunları kabul etmeden yapılamaz. BM kurulduğunda, beş güçlü ülke (Çin, Fransa, Sovyetler Birliği, Birleşik Krallık ve Amerika Birleşik Devletleri), Güvenlik Konseyi'nin daimi üyeleri olarak kendilerine BM'nin herhangi bir yaptırım eylemini veto etme yetkisine sahip ayrıcalıklı bir konum verdiler. Ve Amerika Birleşik Devletleri'nin düzendeki ezici baskın rolü, Washington kuralları çiğnediğinde (örneğin 2003'te Irak'ı işgal ettiğinde) kimsenin ondan hesap soramayacağı anlamına geliyordu.

Uluslararası Hukukun Meşruiyeti

Bu kusurlar, özellikle küresel Güney'deki devletlerin gözünde, güç kullanımını yasaklayan yasal düzenin meşruiyetini yitirdi. Bu güvensizlik, bazı ülkelerin Trump bu yasağı kaldırdığında kaybedeceklerinin değerini anlamayabileceği anlamına geliyor. Savaş sonrası hukuk düzenininin zayıflıklarını ve savunucularının kendi ideallerini yerine getirmedeki sık sık başarısız olmalarını açıkça kabul etmek, daha sağlam bir hukuk düzeni yaratma yolunda çok önemli bir ilk adımdır. Kuvvet kullanma yasağının sürdürülmesi, uluslararası kurumlar hakkında yeni bir düşünmeyi gerektirecektir: uluslararası barış ve güvenliği sağlamak için yenilenmiş bir sistem, daha geniş bir yelpazedeki devletleri yasal normları koruma sorumluluğunu paylaşmaları için

güçlendirmeli, onları daha meşru ve herhangi bir ülkedeki iç değişimlere karşı daha dayanıklı hale getirmelidir.

Orta ve Küçük Ölçekli Ülkelerin Koalisyonu

Orta ve küçük ölçekli ülkelerin, güç kullanma yasağını savunmak için geniş koalisyonlar oluşturması gerekiyor. Pek çok analist, 80 yıldır hakim olan görece barışın, birincil ve güçlü bir devlet garantörü olmadan asla sürdürülemeyeceğini varsayıyor. Ancak bu görüş, devletlerin uyum içinde çalıştıklarında kullanabilecekleri gerçek gücü hafife alıyor. Avrupa Birliği bir örnektir: 27 üye devletten hiçbiri kendi başına büyük bir güce sahip değildir, ancak birlikte bir güçtür.

BM Genel Kurulu'nun Rolü

193 üye devletin tamamının eşit oy hakkına sahip olduğu BM Genel Kurulu'nun öncü bir rol oynaması gerekiyor. Organ şu anda Güvenlik Konseyi'nin yaptırım yetkilerine sahip değil, ancak uluslararası barış ve güvenliğin korunmasından sorumlu bir organ olarak, tüzüğün güç kullanımı yasağını uygulamak için daha fazla güç iddia edebilir. "Veto girişimi" olarak bilinen yeni bir reform, daha fazlasını nasıl yapabileceğini gösteriyor. Rusya'nın Ukrayna'yı işgal etmesinden sonra oluşturulan bu prosedür, veto edilen herhangi bir Güvenlik Konseyi kararını tartışılmak üzere Genel Kurul'a havale ediyor. Bu hüküm uyarınca kabul edilen Genel Kurul kararları, devletlere Rusya'ya yönelik yaptırımları koordine etmek ve Ukrayna'ya silah ve mali destek sağlamak için yasal destek sağladı. Ayrıca, savaş sonrası tazminatların önünü açmak için uluslararası bir hasar kaydının oluşturulmasına da yol açtılar.

Güç kullanma yasağının çökmesi, dünya düzeninde büyük değişimlere yol açabilir. Ancak, devletler arasındaki işbirliği ve koalisyonlar, bu yasağın sürdürülmesi için kritik öneme sahiptir. Uluslararası hukukun meşruiyeti ve güç kullanma yasağının korunması, küresel barış ve güvenliğin sağlanmasında hayati rol oynar. Orta ve küçük ölçekli ülkelerin oluşturacağı koalisyonlar ve BM Genel Kurulu'nun öncü rolü, güç kullanma yasağını koruma çabalarını destekleyebilir ve daha adil bir dünya düzeninin inşasına katkıda bulunabilir.

Trump'ın başkanlık döneminde, Amerika Birleşik Devletleri'nin güç kullanımına yönelik küresel normları ihlal etmeye yönelik yaklaşımı, uluslararası düzenin temellerini sarsmıştır. Trump'un dış politika söylemleri ve eylemleri, devletlerin yasaların ve normların ötesinde güç kullanabileceği inancını pekiştirmiştir. Bu durum, özellikle gelişmekte olan ülkeler arasında, uluslararası hukukun ve güç kullanımına karşı olan normların meşruiyetini sorgulamaya neden olmuştur.

Resmi olarak, BM Güvenlik Konseyi şu anda devletlere yasayı uygulamak için savaşa girme yetkisi verebilecek tek organdır. Ancak hiçbir şey, ülkeleri, güç kullanma yasağını

veya diğer kritik uluslararası yasaları ihlal eden devletlere karşı ortak yaptırımlara izin verecek bir örgüt olan bir "dışlama konseyi" oluşturmaktan alıkoymuyor. Yaptırımlar, kısmen bunları geçici olarak koordine etmenin yavaş ve öngörülemez olması nedeniyle, yasa dışı davranışları her zaman başarılı bir şekilde azaltmamıştır. Ancak devletler, belirli yasadışı eylemlere otomatik ve koordineli tepkileri tetiklemek için tutarlı bir şekilde birlikte çalışırlarsa, bu aracı çok daha etkili hale getirebilirler.

Hepsinden önemlisi, güç kullanımının yasaklanmasının güvence altına alınması, devletlerin bunun ne kadar iyi olduğunu, kurulmasının ne kadar zor olduğunu ve ortadan kalkarsa ne kadar büyük bir kaosun ortaya çıkabileceğini kabul etmelerine bağlıdır. Ülkeler, ABD'nin yaptırım rolünü terk etmesine, onun yerini alacak yeni kurumlar yaratarak yanıt verirse, bu güçlü bir sinyal gönderir. Amerikalı liderler bunun doğru olduğunu iddia edebilirler, ancak azınlıkta olacaklardır ve bu tutum onları izole edecektir. Örneğin, Washington Panama Kanalı'nı ele geçirme tehdidini sürdürürse, devletler ekonomik yaptırımlar ve diplomatik yaptırımlarla ve hatta topraklarında ABD üslerine izin verme izinlerini geri çekerek ABD'yi dışlamak için koordine olabilirler. Diğer ülkelerin, yasaları çiğnediğinde ABD'ye bedel ödemek için bir araya gelmeye istekli ve muktedir olduklarını göstermek, Trump yönetiminin verdiği derin zararı gidermeye yardımcı olacak ve daha geniş bir ülke yelpazesinin uluslararası hukukun şekillendirilmesinde ve uygulanmasında daha eşit bir rol oynayabileceğini teyit edecektir.

Trump'ın yükselişi, güç kullanımının yasaklanmasına yönelik tek tehdidi oluşturmuyor. Çin ve Rusya, uluslararası normları kendi çıkarlarına uyacak şekilde yeniden şekillendirmeye çalışıyorlar. Ancak daha fazla devlet uluslararası sistemin temel kurallarını uygulamak için kolektif sorumluluk alırsa, bu ülkelerin de bunu dikkate alması gerekecektir. Fransa, Almanya ve Birleşik Krallık gibi küresel angajman koşullarını dikte etmeye alışkın olan ülkelerin bu gücü paylaşmaya hazır olup olmayacakları belli değil. Ayrıca, uzun süredir küresel karar alma süreçlerinden dışlanan ülkelerin, güç kullanımının yasaklanmasına dayanan bir uluslararası hukuk düzenine ileriye dönük olarak güvenip güvenemeyecekleri de belirsizdir. Ancak böyle bir düzeni desteklemek kritik derecede önemlidir. Çin, Rusya ve Amerika Birleşik Devletleri'ni birbirine düşürmek, gelişmekte olan ülkelere kısa vadeli avantajlar sunuyor gibi görünebilir, ancak uzun vadede, bu ülkeler kendi geleceklerini yönlendirme veya kontrol etme kapasiteleri çok az olan büyük güç rekabetlerinin ganimeti olma riskiyle karşı karşıyadır.

Yaklaşık seksen yıldır görece barış ve refahı koruyan sistem kendi kendini idame ettirmiyor. Şiddetle savunulmalıdır. II. Dünya Savaşı patlak verdikten sonra, ABD'li politika yapıcılar, I. Dünya Savaşı'nın ardından kalıcı bir savaş sonrası düzenin kurulamamasının gelecekteki kaosun tohumlarını ektiğini fark ettiler. Tarihin dersi, bir sonraki adımı planlamaya başlamak için bir kriz anının geçmesini beklemenin başarısızlığın reçetesi olduğudur. Tıpkı 1940'lardaki politika yapıcılarının savaşın düzensizliğinden kalıcı bir barış kurmaya çalıştıkları gibi, bugünün liderleri de Trump'ın

saati geri sarmasını izlemek yerine barışı sağlamak için kurumlar, ittifaklar ve stratejiler tasarlamalıdır.

Rogg & Nok yapay Zekâ Destekli Analiz